

Vores enestående bibel

Ugens vers

"Dine ord er en lygte for min fod, et lys på min sti" (Sl 119,105).

Introduktion

Bibelen er enestående. Den består af 66 bøger, skrevet over en periode på 1500 år på tre forskellige kontinenter (Asien, Afrika og Europa) af over 40 forskellige forfattere. Ingen anden hellig eller religiøs bog er som den. Den er trods alt Guds Ord.

Der findes over 24.600 bevarede nytestamentlige manuskripter fra de første fire århundreder efter Kristus. Til sammenligning findes der syv af Platons originalmanuskripter, otte af Herodots og lidt mere end 260 overlevende kopier af Homers Iliaden. Vi har altså et stærkt bevis for den nytestamentlige teksts ægthed.

Bibelen er den første bog, man ved, blev oversat, den første bog i den vestlige verden, der blev trykt og udgivet, og den første bog, der er blevet udbredt i så stort omfang og på så mange sprog, at den i dag kan læses af 95 % af jordens befolkning.

Bibelen er også enestående med hensyn til dens indhold og budskab, som fokuserer på Guds frelsesgerninger i jordens historie. Historien er sammenkædet med profetier, som forudsiger Guds fremtidige planer og hans evige rige. Den er Guds *levende* Ord; for den samme Guds Ånd, som inspirerede Skriften (2 Tim 3,16-17) bliver lovet til de troende i dag, så han kan vejlede os i hele sandheden (Joh 14,16-17; Joh 15,26; Joh 16,13).

Ugens tekster

- 5 Mos 32,45-47
- 1 Mos 49,8-12
- Es 53,3-7
- 1 Kor 15,3-5.51-55
- Rom 12,2

Det levende Guds Ord

De sidste ord, et menneske udtaler, er ofte de vigtigste. Moses, som skrev de fem første bøger i Bibelen, synger en sang lige før sin død (5 Mos 31,30-32,43).

5 Mos 32,
45-47

Hvordan beskriver Moses Guds Ord og dets kraft i hebræernes liv på grænsen til det lovede land?

Moses' udtalelser indeholder en stærk formaning. Ved at pålægge dem at lægge sig de ord på sinde, som Gud havde talt til dem gennem ham, ønskede Moses at understrege over for folket, at de skulle blive ved med at sætte Gud og hans vilje først i deres liv. Ved at lære deres børn Guds Ord ville hver ny generation videregive Guds frelsesplan, som den kommer til udtryk gennem pagten. Læg mærke til, at de ikke skulle vælge og vrage, hvilke ord de skulle følge og adlyde, men de skulle lægge sig "alle de ord på sinde" (5 Mos 32,46), som Moses indskærpede dem.

Ved afslutningen af jordens historie vil Gud have et folk, som forbliver tro mod hele Bibelen. Det betyder, at de holder fast ved Guds bud og ved Jesu vidnesbyrd (Åb 12,17). De vil forblive trofaste mod Bibelens lære; for det garanterer ikke alene et rigere liv her på jorden, men en evig fremtid i det hjem, som Jesus gør rede for os (Joh 14,1-3).

Joh 1,1-5.14
Joh 14,6

Hvad lærer disse tekster om Jesus og evigt liv? Hvilken sammenhæng er der mellem, at Ordet blev kød og Bibelens åbenbaring og inspiration?

Jesus er hele Bibelens fokus og mål. Da han i kødet kom som Messias, var det en opfyldelse af løfterne i Det Gamle Testamente. Og fordi han levede, døde og lever igen, er Skriften ikke alene blevet bekræftet, men vi har også det store løfte om evigt liv i en helt ny tilværelse.

Til at
tænke over

Læs 5 Mos 32,47 igen. Hvordan har du selv oplevet, at lydighed mod Guds Ord ikke er "nogen ligegyldig sag" for dig? Hvorfor er tro på Gud og lydighed mod hans bud aldrig ligegyldigt?

Hvem skrev Bibelen og hvor?

Hvad fortæller følgende tekster om de bibelske forfattere og deres baggrund?

- 2 Mos 2,10
- Amos 7,14
- Jer 1,1-6
- Dan 6,1-5
- Matt 9,9
- Fil 3,3-6
- Åb 1,9

Bibelen blev skrevet af mennesker med meget forskellig baggrund og under mange forskellige situationer. Nogle skrev i deres palads, andre i fængsel, nogle var i landflygtighed, andre var på missionsrejse for at forkynde evangeliet. Disse mænd havde forskellig uddannelse og arbejde. Nogle var som Moses udset til at blive konger, eller som Daniel til at gøre tjeneste i høje stillinger. Andre var enkle hyrder. Nogle var meget unge; andre temmelig gamle. Men på trods af deres forskelligheder havde de alle en ting fælles: de blev kaldet af Gud og inspireret af Helligånden til at nedskrive budskaber til Guds folk, uanet hvor eller hvornår de levede.

Nogle af forfatterne var også øjenvidner til de begivenheder, de genfortalte. Andre foretog grundige personlige undersøgelser af begivenheder eller forsigtig brug af eksisterende dokumenter (Jos 10,13; Luk 1,1-3). Men alle dele af Bibelen er inspireret (2 Tim 3,16). Det er grunden til, at Paulus siger, at "alt, hvad der tidligere er skrevet, er jo skrevet, for at vi skal lære af det, så vi med udholdenhed og med den trøst, som Skrifterne giver os, kan fastholde håbet" (Rom 15,4). Gud, som skabte menneskers sprog, gør udvalgte mennesker i stand til at kommunikere inspirerede tanker på en troværdig og pålidelig måde med menneskelige ord.

"Det har behaget Gud at kommunikere sin sandhed til verden gennem menneskelige personer, og han har selv gennem Helligånden udrustet mennesker og gjort dem i stand til at udføre hans gerning. Han vejledte sindet i udvælgelsen af, hvad de skulle sige og skrive. Skatten blev betroet jordiske kar; men det er ikke desto mindre fra himlen" (Ellen White, *Selected Messages*, 1. bind, s. 26).

Så mange forskellige forfattere, så mange forskellige sammenhænge, og alligevel er det den samme Gud, der åbenbares af dem alle. Hvordan er denne fantastiske sandhed med til at bekræfte Guds Ords sandfærdighed?

Til at tænke over

Bibelen som profeti

Bibelen er enestående blandt andre kendte religiøse værker, fordi op mod 30 % af dens indhold består af profetier og profetisk litteratur. Profetier og deres opfyldelse i tid har en central plads i det bibelske verdenssyn; for den Gud, som er aktiv i historien, kender også fremtiden, og har åbenbaret den for sine profeter (Amos 3,7). Bibelen er ikke kun Guds levende Ord eller det historiske Ord. Den er også det profetiske Ord.

Hvordan åbenbarer følgende tekster detaljer om den kommende Messias?

- 1 Mos 49,8-12 · Sl 22,12-18 · Es 53,3-7 · Dan 9,24-27
- Mika 5,1 · Mal 3,1 · Zak 9,9

Der er mindst 65 direkte messianske forudsigelser om Messias i Det Gamle Testamente og langt flere, hvis vi også medtager typologier (typologi er studiet om, hvordan gammeltestamentlige ritualer, som fx ofringerne, var mini-profetier om Jesus). Disse profetier handler om så specifikke detaljer som "Sceptret viger ikke fra Juda" (1 Mos 49,10); at han skulle fødes i Betlehem i Juda (Mika 5,1); at han skulle blive "foragtet og opgivet af mennesker"; slået og mishandlet, mens han ikke åbnede sin mund for at forsvare sig (Es 53,3-7); at hans hænder og fødder skulle blive gennemboret; og at de skulle dele hans klæder mellem sig (Sl 22,12-18).

Det faktum, at disse profetier fra Det Gamle Testamente gik i opfyldelse med så stor nøjagtighed i Jesu liv, død og opstandelse, vidner om deres guddommelige inspiration og åbenbaring. Det indikerer også, at Jesus var den, han og andre påstod, at han var. Jesus fulgte de gamle profeter ved at forudsige sin død og opstandelse (Luk 9,21-22; Matt 17,22-23) Jerusalems ødelæggelse (Matt 24,1-2) og sin genkomst (Joh 14,1-3). Jesu inkarnation, død og opstandelse er forudsagt i Bibelen, og opfyldelsen af disse begivenheder bekræfter dens troværdighed.

Hvilke begrundelser kan du komme i tanker om for din tro på Jesus og hans død for os? Del dem med klassen på sabbatten, og spørg: hvorfor er beviserne så overbevisende?

Til at tænke over

Bibelen som historiebog

Bibelen er enestående sammenlignet med andre såkaldt hellige bøger, fordi den foregår i menneskenes historie. Det betyder, at Bibelen ikke kun er filosofiske menneskelige tanker (som Konfucius eller Buddha); men den optegner Guds handlinger gennem historien, idet de udvikler sig frem imod et specifikt mål. Med hensyn til Bibelen er disse mål følgende: 1) løftet om Messias og 2) Jesu genkomst. Denne udvikling er enestående for den jødisk-kristne tro i modsætning til det cykliske verdenssyn i mange andre verdensreligioner lige fra oldtidens Egypten til moderne østlige religioner.

Hvad lærer disse tekster os om ikke alene den historiske sandhed ved Jesu opstandelse, men også, hvad det betyder for os personligt?

1 Kor 15,
3-5.51-55
Rom 8,11
1 Thess 4,14

De fire evangeliers og Paulus' vidnesbyrd er, at Jesus døde, blev begravet, opstod legemligt fra de døde og viste sig for en række forskellige mennesker. Det bekræftes af øjenvidner, som lagde ham i graven, og senere så, at den var tom. Vidner rørte ved Jesus og han spiste sammen med dem. Maria Magdalene, Maria (Jesu mor) og andre kvinder så ham som den opstandne Kristus. Disciplene talte med ham på vejen til Emmaus. Jesus viste sig for dem, og gav dem missionsbefalingen. Paulus skriver, at hvis Skriftens vidnesbyrd afvises, er vores forkyndelse og tro "tom" (1 Kor 15,14). Andre oversættelser siger "nul og ingenting" eller "til ingen nytte". Disciplene erklærer: "Herren er virkelig opstået" (Luk 24,34). Det græske ord *ontos* henviser til noget, der virkelig fandt sted. Det oversættes med "virkelig", "med sikkerhed", "faktisk". Disciplene bekræfter, at "Herren er virkelig opstået."

Kristus er også fremstillet som "førstegrøden" af alle de døde (1 Kor 15,20). At Kristus opstod fra de døde og lever i dag, er en garanti for, at vi også vil opstå, som han opstod. Alle de retfærdige "skal gøres levende med Kristus" (1 Kor 15,22). Udtrykket indebærer en fremtidig skabelseshandling, når de, som "hører Kristus til" eller forbliver tro mod ham, skal opstå, "når han kommer", "ved den sidste basun" (1 Kor 15,23.52).

Hvorfor er løftet om opstandelsen så vigtig for vores tro, især når vi tror, at døden er som en søvn? Hvorfor vil vores tro være "tom" uden det løfte?

Til at
tænke over

Ordets forvandlende kraft

2 Kong 22,3-20

Hvad fik kong Josija til at flænge sine klæder? Hvordan ændrede hans opdagelse ikke alene ham selv, men hele Judas rige?

I 621 f.Kr., da Josija var 25 år gammel, fandt ypperstepræsten Hil-kija "lovbogen", som sandsynligvis var de fem Mosebøger eller især Femte Mosebog. Under hans far Amons, og især under hans onde bedstefar Manasses regering, var denne bogrulle gået tabt i tilbødelsen af Ba'al, Ashera og "hele himlens hær" (2 Kong 21,3-9). Da Josija hørte pagtens betingelser, flængede han i dybeste fortvivelse sine klæder, for han indså, hvor langt han og folket var fjernet fra at tilbede den sande Gud. Øjeblikkeligt igangsatte han en reformation i hele landet, hvor offerhøjene og afgudsbillederne blev ødelagt. Da han var færdig, var der kun et sted tilbage i hele Juda, hvor man kunne tilbede, nemlig i Guds tempel i Jerusalem. Når man opdager Guds Ord, leder det til overbevisning, omvendelse og kraft til forandring. En sådan forandring begyndte med Josija og bredte sig til resten af nationen.

Joh 16,13
Joh 17,17
Hebr 4,12
Rom 12,2

Hvordan forsikrer Bibelen os om, at den har kraft til at forandre vores liv og vise os vejen til frelse?

Et af de mægtigste vidnesbyrd om Bibelens kraft er et menneskes ændrede karakter. Det er Ordet, der skærer igennem menneskets synd og fordærvelse, og afslører vores sande menneskelige natur, og viser os vores behov for en frelser.

En enestående bog som Bibelen, der er grundfæstet i historien, gennemsyret af profetier, og som indeholder kraft til at forvandle menneskers liv, må også forstås på en helt speciel måde. Den kan ikke forstås som en hvilken som helst anden bog; for Guds *levende* Ord må forstås i lyset af den *levende* Kristus, som lovede at sende sin Ånd til at vejlede os "i hele sandheden" (Joh 16,13). Bibelen må derfor, som en åbenbaring af Guds sandhed, indeholde sine egne indbyggede principper til forståelse. Disse principper findes ved at studere, hvordan Bibelens forfattere brugte Skriften og blev vejledt af den, idet de lod Skriften fortolke sig selv.

Til videre studium

- Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, "Det sikre værn", s 480-487; *Jesu liv*, "Jeres hjerte må ikke forfærdes", s. 483-496.

"Gud har i sit ord overdraget menneskene den kundskab, som er nødvendig for deres frelse, og Den hellige Skrift bør betragtes som en autoritativ, ufejlbarlig åbenbaring af Guds vilje. Skriften er standarden for karakteren. Den åbenbarer den kristne lære, og det er ud fra Skriften, at menneskene skal bedømme deres erfaringer" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 12).

Mange har mistet livet, fordi de holdt fast ved Guds Ord og forblev trofaste mod det. Det gjorde også den engelske præst, Dr. Rowland Taylor, som modsatte sig indførelsen af den katolske messe i sit distrikt Hadley i England under dronning Mary Tudor (Maria den Blodige). Efter at han blev smidt ud af kirken og hånet for sin loyalitet mod Skriften, appellerede han personligt til biskoppen i Winchester, som også var Englands finansminister. Men denne fik ham kastet i fængsel og til sidst henrettet. Kort før sin død i 1555 udtalte han følgende: "Gode borgere! Jeg har ikke undervist jer i andet end Guds hellige Ord og de lærdomme, som jeg har hentet fra Guds velsignede bog, den hellige Bibel. I dag er jeg kommet hertil for at besegle det med mit blod" (John Foxe, *The New Foxe's Book of Martyrs*, 1997 udgave, side 193). Lige før ilden blev tændt, og Taylor døde på bålet, kunne man høre ham citere Salme 51.

Spørgsmål til drøftelse

- 1. Hvordan bekræfter profetier Bibelens guddommelige oprindelse? Hvordan kan opfyldelsen af disse profetier stadfæste os i troen?**
- 2. Hvorfor er beviserne for, at Jesus er Messias, så overbevisende? Se spørgsmålet til sidst i tirsdagsafsnittet.**
- 3. Jesus og hans apostle udviste en urokkelig tro på Skriftens pålidelighed og guddommelige autoritet. Hvor mange gange henviste fx Jesus selv til Skriften og udtalte med henvisning til sig selv, at Skriften måtte gå i opfyldelse? Se fx Matt 26,54.56; Mark 14,49; Luk 4,21; Joh 13,18; Joh 17,12. Hvis Jesus selv tog Skriften, i hans tilfælde Det Gamle Testamente, så alvorligt, især i forhold til opfyldte profetier, hvordan bør vores holdning som kristne da være til Bibelen?**

